

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/89/ES

(2014. gada 23. jūlijs),

ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu, 100. panta 2. punktu, 192. panta 1. punktu un 194. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Augstais un strauji augošais pieprasījums pēc jūras telpas, kas būtu izmantojama dažādām vajadzībām, piemēram, iekārtām enerģijas ražošanai no atjaunojamiem energoresursiem, naftas un gāzes izpētei un ieguvei, jūras kuģniecībai un zvejniecībai, ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai, izejvielu ieguvei, tūrismam, akvakultūras iekārtām un zemūdens kultūras mantojumam, kā arī daudzveidīgais spiediens uz piekrastes resursiem, prasa integrētas plānošanas un pārvaldības pieeju.
- (2) Šāda pieeja okeāna pārvaldības un jūrlietu pārvaldības jomā ir izstrādāta Eiropas Savienības integrētajā jūrlietu politikā ("IJP"), kurā viens no vides pilāriem ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK ⁽⁴⁾. IJP mērķis ir atbalstīt jūru un okeānu ilgtspējīgu attīstību un izveidot koordinētu, saskaņotu un pārredzamu lēmumu pieņemšanas mehānismu saistībā ar Savienības nozaru politikas virzieniem, kas ietekmē okeānus, jūras, salas, piekrastes reģionus, tālākos reģionus un jūrlietu nozares, tostarp izstrādāt jūras baseinu stratēģijas vai makroreģionālās stratēģijas, vienlaikus sasniedzot labu vides stāvokli, kā noteikts Direktīvā 2008/56/EK.
- (3) IJP ir noteikts, ka jūras telpiskā plānošana ir pārnozaru politikas instruments, ko publiskās iestādes un ieinteresētās personas var izmantot koordinētas, integrētas un pārrobežu pieejas īstenošanā. Ekosistēmas pieejas izmantošana palīdzēs veicināt jūras un piekrastes nozaru ilgtspējīgu attīstību un izaugsmi, kā arī jūras un piekrastes resursu ilgtspējīgu izmantošanu.

⁽¹⁾ OV C 341, 21.11.2013., 67. lpp.

⁽²⁾ OV C 356, 5.12.2013., 124. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 17. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 23. jūlija lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

- (4) Jūras telpiskā plānošana sekmē un palīdz īstenot stratēģiju "Eiropa 2020 – gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes stratēģija" ("stratēģija "Eiropa 2020"), ko Eiropadome apstiprināja tās secinājumos 2010. gada 17. jūnijā, lai nodrošinātu augstu nodarbinātības, ražīguma un sociālās kohēzijas līmeni, tostarp veicinot konkurētspējīgāku, resursu ziņā efektīvu un videi draudzīgāku ekonomiku. Piekrastes un jūrlietu nozarēm ir ievērojams potenciāls attiecībā uz ilgtspējīgu izaugsmi un ir būtiska nozīme stratēģijas "Eiropa 2020" īstenošanā.
- (5) Savā paziņojumā "Jūras nozaru izaugsme un izaugsmes noturību veicinošās iespējas" Komisija ir apzinājusi vairākas pašreizējās Savienības iniciatīvas, kas paredzētas, lai īstenotu stratēģiju "Eiropa 2020", kā arī vairākas darbības, uz kurām nākotnē varētu koncentrēties jūras nozaru izaugsmes iniciatīvās un kuras pienācīgi varētu sekmēt lielāka ieguldītāju uzticēšanās un noteiktība, ko sniegtu jūras telpiskā plānošana.
- (6) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1255/2011 ⁽¹⁾ sekmēja un atbalstīja jūras telpiskās plānošanas un integrētās piekrastes pārvaldības īstenošanu. Eiropas strukturālie un investīciju fondi, tostarp Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds ⁽²⁾, nodrošinās iespējas atbalstīt šīs direktīvas īstenošanu laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam.
- (7) Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijas (UNCLOS) preambulā ir noteikts, ka jautājumi, kas attiecas uz okeāna telpas izmantošanu, ir savstarpēji cieši saistīti un jāuzskata par vienotu veselumu. Okeāna telpas plānošana ir saistību loģiska attīstība un strukturizācija un to tiesību izmantošana, kas piešķirtas saskaņā ar UNCLOS, un praktisks instruments, kas dalībvalstīm palīdz izpildīt to saistības.
- (8) Lai veicinātu ilgtspējīgu izmantošanas veidu līdzāspastāvēšanu un vajadzības gadījumā pienācīgu jūras telpas sadalījumu, būtu jāizveido satvars, atbilstīgi kuram dalībvalstis izstrādā un īsteno vismaz jūras telpisko plānošanu, kuras rezultātā tiek sagatavots plānojums.
- (9) Jūras telpiskā plānošana veicinās efektīvu ar jūru saistītu darbību pārvaldību un ilgtspējīgu jūras un piekrastes resursu izmantošanu, izveidojot satvaru vienotam, pārredzamam, ilgtspējīgam un uz pierādījumiem balstītam lēmumu pieņemšanas procesam. Šo mērķu sasniegšanai šajā direktīvā būtu jānosaka pienākums izveidot jūras plānošanas procesu, kā rezultātā tiktu sagatavots jūras telpiskais plānojums; šādā procesā būtu jāņem vērā sauszemes un jūras mijiedarbība un jāveicina dalībvalstu sadarbība. Neskarot pastāvošo Savienības *acquis* enerģētikas, transporta, zivsaimniecības un vides jomā, ar šo direktīvu nebūtu jāuzliek nekādi jauni pienākumi, jo īpaši attiecībā uz dalībvalstu konkrētām stratēģijām par nozaru politikas īstenošanu šajās jomās, tai drīzāk būtu jāpapildina šīs politikas īstenošana plānošanas procesā.
- (10) Lai nodrošinātu konsekvenci un juridisku skaidrību, jūras telpisko plānojumu ģeogrāfiskais tvērums būtu jānosaka saskaņā ar spēkā esošajiem Savienības leģislatīvajiem instrumentiem un starptautiskajām jūras tiesībām, jo īpaši UNCLOS. Dalībvalstu kompetences attiecībā uz jūras robežām un jurisdikciju šī direktīva nemaina.
- (11) Kaut gan satvaru jūras telpiskajai plānošanai ir lietderīgi nodrošināt Savienībai, dalībvalstis saglabātu atbildību un kompetenci par to, kā attiecībā uz to jūras ūdeņiem tiks plānots un noteikts šo plānu saturs un forma, tostarp attiecībā uz institucionālo kārtību, un attiecīgā gadījumā - jūras telpas sadalījumu starp dažādām nozaru darbībām vai izmantošanas veidiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1255/2011 (2011. gada 30. novembris), ar ko izveido programmu integrētas jūrlietu politikas turpmākas izstrādes atbalstam (OV L 321, 5.12.2011., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 (OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.).

- (12) Lai ievērotu proporcionalitātes un subsidiaritātes principu, kā arī līdz minimumam samazinātu papildu administratīvo slogu, šīs direktīvas transponēšanas un īstenošanas pamatā pēc iespējas vairāk būtu jāizmanto pašreizējie valstu, reģionālie un vietējie noteikumi un mehānismi, tostarp tie, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumā 2002/413/EK ⁽¹⁾ vai Padomes Lēmumā 2010/631/ES ⁽²⁾.
- (13) Jūras ūdeņos ekosistēmas un jūras resursi ir pakļauti ievērojamam spiedienam. Gan cilvēka darbības, gan arī klimata pārmaiņu ietekme, dabas apdraudējumi un krasta līniju izmaiņu dinamika, piemēram, erozija un akumulācija, var ievērojami ietekmēt piekrastes ekonomisko attīstību un izaugsmi, kā arī piekrastes un jūras ekosistēmas, izraisot vides stāvokļa pasliktināšanos, bioloģiskās daudzveidības izzušanu un ekosistēmu pakalpojumu degradēšanos. Sagatavojot jūras telpiskos plānojumus un integrētās piekrastes pārvaldības stratēģijas, šim dažādu veidu spiedienam būtu jāpievērš pienācīga uzmanība. Turklāt, ja plānošanas lēmumos tiek integrētas veselīgas piekrastes un jūras ekosistēmas un to dažādie pakalpojumi, tas var sniegt ievērojamus ieguvumus attiecībā uz pārtikas ražošanu, atpūtas un tūrisma pakalpojumiem, klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, krasta līniju izmaiņu dinamikas kontroli un katastrofu novēršanu.
- (14) Lai veicinātu jūras nozaru ekonomikas ilgtspējīgu izaugsmi, jūras teritoriju ilgtspējīgu attīstību un jūras resursu ilgtspējīgu izmantošanu, jūras telpiskajā plānošanā un integrētajā piekrastes pārvaldībā būtu jāizmanto ekosistēmu pieeja, kā minēts Direktīvas 2008/56/EK 1. panta 3. punktā, lai nodrošinātu, ka visu darbību kopējā ietekme tiek saglabāta tādā līmenī, kas ir savienojams ar laba vides stāvokļa sasniegšanu, kā arī to, lai pēc cilvēku radītām pārmaiņām netiktu apdraudēta jūras ekosistēmu spēja saglabāties, vienlaikus sekmējot jūras preču un pakalpojumu ilgtspējīgu izmantošanu gan šai, gan nākamajām paaudzēm. Turklāt ekosistēmu pieeja, pamatojoties uz pastāvošajām zināšanām un pieredzi, būtu jāpiemēro tādā veidā, lai tā tiktu pielāgota konkrētām dažādu jūras reģionu ekosistēmām un citām īpatnībām, un lai tajā tiktu ņemts vērā pašreizējais darbs reģionālās jūras konvencijas satvarā. Pieeja sniegs iespēju izmantot arī adaptīvu pārvaldību, kas nodrošina pieredzes optimizēšanu un turpmāku attīstīšanu, kā arī zināšanu uzkrāšanu, ņemot vērā datu un informācijas pieejamību atsevišķa jūras baseina līmenī minētās pieejas īstenošanai. Dalībvalstīm būtu jāņem vērā piesardzības princips un preventīvas darbības princips, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. panta 2. punktā.
- (15) Jūras telpiskā plānošana cita starpā palīdzēs sasniegt mērķus, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/28/EK ⁽³⁾, Padomes Regulā (EK) Nr. 2371/2002 ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/147/EK ⁽⁵⁾, Padomes Direktīvā 92/43/EEK ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 884/2004/EK ⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK ⁽⁸⁾, Direktīvā 2008/56/EK, Komisijas 2011. gada 3. maija paziņojumā "Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls – bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam", Komisijas 2011. gada 20. septembra paziņojumā "Ceļvedis par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā", Komisijas 2013. gada 16. aprīļa paziņojumā "ES stratēģija par pielāgošanos klimata pārmaiņām" un Komisijas 2009. gada 21. janvāra paziņojumā "Stratēģiskie mērķi un rekomendācijas ES jūras transporta politikai 2018. gada perspektīvā", kā arī, vajadzības gadījumā, Savienības reģionālajā politikā, tostarp jūras baseinu un makroreģionālajās stratēģijās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes lēmums 2002/413/EK (2002. gada 30. maijs) par integrēto piekrastes zonas pārvaldību Eiropā (OV L 148, 6.6.2002., 24. lpp.).

⁽²⁾ Padomes lēmums 2010/631/ES (2010. gada 13. septembris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Konvencijas par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību Protokolu par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību Vidusjūras reģionā (OV L 279, 23.10.2010., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes lēmums Nr. 884/2004/EK (2004. gada 29. aprīlis) par grozījumiem lēmumā Nr. 1692/96/EK par Kopienas pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai (OV L 167, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

- (16) Darbības jūrā un piekrastē bieži vien ir cieši saistītas. Lai sekmētu jūras telpas ilgtspējīgu izmantošanu, jūras telpiskajā plānošanā būtu jāņem vērā sauszemes un jūras mijiedarbība. Tāpēc jūras telpiskā plānošana var būt ārkārtīgi būtiska, nosakot orientējošus norādījumus attiecībā uz ilgtspējīgu un integrētu cilvēka darbību jūrā pārvaldību, dzīvās vides saglabāšanu, piekrastes ekosistēmu jutīgumu, eroziju, kā arī sociālajiem un ekonomiskajiem faktoriem. Jūras telpiskajā plānošanā būtu jācenšas ietvert dažu piekrastes izmantošanas veidu vai darbību un to ietekmes jūras aspektus un, visbeidzot, nodrošināt integrētu un stratēģisku redzējumu.
- (17) Šī pamatdirektīva neskar dalībvalstu kompetenci attiecībā uz pilsētu un lauku plānošanu, tostarp jebkādu sauszemes plānošanas sistēmu, ko izmanto, lai plānotu to, kā sauszeme un piekrastes zona būtu jāizmanto. Ja dalībvalstis piemēro sauszemes plānošanu piekrastes ūdeņiem vai to daļām, šī direktīva uz minētajiem ūdeņiem neattiecas.
- (18) Jūras telpiskajai plānošanai būtu jāaptver pilns cikls, proti, problēmas un potenciālo iespēju noteikšana, informācijas savākšana, plānošana, lēmumu pieņemšana, īstenošana, pārskatīšana vai atjaunošana un īstenošanas uzraudzība, un būtu pienācīgi jāņem vērā sauszemes un jūras mijiedarbība un pieejamās zināšanas. Pēc iespējas labāk būtu jāizmanto mehānismi, kas paredzēti pašreiz spēkā esošajos vai turpmākajos tiesību aktos, tostarp Komisijas Lēmumā 2010/477/ES ⁽¹⁾ vai Komisijas iniciatīvu "Zināšanas par jūru 2020".
- (19) Jūras telpiskās plānošanas galvenais mērķis ir sekmēt ilgtspējīgu attīstību un apzināt iespējas jūras telpu izmantot dažādām jūras izmantošanas vajadzībām, kā arī pārvaldīt jūras telpas izmantojumus un konfliktus jūras teritorijās. Jūras telpiskās plānošanas mērķis ir arī apzināt un sekmēt daudzfunkcionālu izmantošanu, kas būtu saskaņā ar attiecīgo valstu politiku un tiesību aktiem. Lai sasniegtu šo mērķi, dalībvalstīm vismaz jānodrošina, ka plānošanas procesa vai procesu beigās tiek izstrādāts visaptverošs plānojums, kurā noteikti dažādi jūras telpas izmantojumi un ņemtas vērā klimata pārmaiņu izraisītas ilgtermiņa izmaiņas.
- (20) Dalībvalstīm savi plāni būtu jāapspriež un jākoordinē ar attiecīgās dalībvalsts iestādēm, kā arī jāsadarbjas ar tās trešās valsts iestādēm, kas atrodas attiecīgajā jūras reģionā, saskaņā ar šo attiecīgo dalībvalstu un trešo valstu tiesībām un pienākumiem, kas izriet no Savienības un starptautiskajām tiesībām. Lai īstenotu efektīvu pārrobežu sadarbību starp dalībvalstīm un kaimiņos esošām trešām valstīm, visās dalībvalstīs ir jānosaka kompetentās iestādes. Tādēļ dalībvalstīm ir jāizraugās kompetentā iestāde vai iestādes, kas būtu atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu. Ņemot vērā atšķirības starp dažādiem jūras reģioniem vai apakšreģioniem un piekrastes zonām, šajā direktīvā nav lietderīgi detalizēti noteikt, kādai vajadzētu būt šo sadarbības mehānismu formai.
- (21) Jūras teritoriju pārvaldība ir sarežģīta un ietver dažādu līmeņu iestādes, saimnieciskās darbības veicējus un citas ieinteresētās personas. Lai efektīvi sekmētu ilgtspējīgu attīstību, ir svarīgi, lai, atbilstīgi šai direktīvai gatavojot jūras telpiskos plānojumus, attiecīgajos posmos saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem notiktu apspriešanās ar ieinteresētajām personām, iestādēm un sabiedrību. Labs sabiedriskās apspriešanas noteikumu piemērs ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/35/EK ⁽²⁾ 2. panta 2. punkts.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2010/477/ES (2010. gada 1. septembris) par laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijiem un metodiskajiem standartiem (OV L 232, 2.9.2010., 14. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/35/EK (2003. gada 26. maijs), ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EEK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

- (22) Ar jūras telpisko plānojumu palīdzību dalībvalstis var samazināt administratīvo slogu un izmaksas, kas tām būtu jāsedz, īstenojot citus attiecīgos Savienības tiesību aktus. Tādēļ jūras telpisko plānojumu sagatavošanas termiņiem, ja iespējams, būtu jāatbilst laika grafikiem, kuri paredzēti citos attiecīgos tiesību aktos, jo īpaši šādos: Direktīvā 2009/28/EK, kurā paredzēts, ka no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvars 2020. gada enerģijas bruto galapatēriņā būtu vismaz 20 %, un noteiktas atļauju izsniegšanas, sertificēšanas un plānošanas procedūras, tostarp telpiskās plānošanas procedūras, kas ir būtisks ieguldījums Savienības mērķu sasniegšanā attiecībā uz enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem; Direktīvā 2008/56/EK un Lēmuma 2010/477/ES pielikuma A daļas 6. punktā, kas paredz, ka dalībvalstīm jāveic nepieciešamie pasākumi, lai līdz 2020. gadam sasniegtu vai saglabātu labu jūras vides stāvokli, un kas jūras telpisko plānošanu nosaka par instrumentu, ar kura palīdzību var veicināt ekosistēmu pieejas izmantošanu cilvēka darbību pārvaldībā, lai sasniegtu labu vides stāvokli; Lēmumā Nr. 884/2004/EK, kurā noteikts, ka līdz 2020. gadam jāizveido Eiropas transporta tīkls, integrējot Eiropas sauszemes, jūras un gaisa transporta infrastruktūras tīklus.
- (23) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/42/EK ⁽¹⁾ ir noteikts, ka vides novērtējums ir svarīgs instruments, ko izmanto, lai vides apsvērumus ņemtu vērā plānu un programmu sagatavošanā un pieņemšanā. Ja jūras telpiskie plānojumi, ļoti iespējams, būtiski ietekmēs vidi, uz tiem jāattiecinā Direktīva 2001/42/EK. Ja jūras telpiskajos plānojumos ir iekļautas *Natura 2000* teritorijas, šādu vides novērtējumu var apvienot ar Direktīvas 92/43/EEK 6. panta prasībām, lai novērstu dublēšanos.
- (24) Lai nodrošinātu, ka jūras telpiskie plānojumi pamatojas uz ticamiem datiem, un izvairītos no papildu administratīvā sloga, ir svarīgi, lai dalībvalstis izmantotu labākos pieejamos datus un informāciju, mudinot attiecīgās ieinteresētās personas savstarpēji apmainīties ar informāciju un izmantojot esošos datu vākšanas instrumentus un rīkus, piemēram, tos, kas izstrādāti saistībā ar iniciatīvu "Zināšanas par jūru 2020" un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/2/EK ⁽²⁾.
- (25) Dalībvalstīm būtu jānosūta savu jūras telpisko plānojumu kopijas un visi to atjauninājumi Komisijai, lai tā varētu uzraudzīt šīs direktīvas īstenošanu. Lai informētu Eiropas Parlamentu un Padomi par progresu, kas panākts šīs direktīvas īstenošanā, Komisija izmantos dalībvalstu sniegto informāciju un pastāvošo informāciju, kas pieejama saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.
- (26) Svarīgi ir laikus transponēt šo direktīvu, jo Savienība ir pieņēmusi vairākas politikas iniciatīvas, kas jāīsteno līdz 2020. gadam un ko šī direktīva paredz atbalstīt un papildināt.
- (27) Dalībvalstīm, kurām nav jūras robežu, pienākums transponēt un īstenot šo direktīvu būtu nesamērīgs un nevajadzīgs. Tāpēc uz šādām dalībvalstīm nebūtu jāattiecinā pienākums transponēt un īstenot šo direktīvu,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru, kura mērķis ir veicināt jūras nozaru ilgtspējīgu izaugsmi, ilgtspējīgu attīstību jūras teritorijās un jūras resursu ilgtspējīgu izmantošanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

2. Savienības integrētajā jūrlietu politikā minētais satvars paredz, ka dalībvalstis izveido un īsteno jūras telpisko plānošanu, kura tiecas dot ieguldījumu 5. pantā noteiktajiem mērķiem, ņemot vērā sauszemes un jūras mijiedarbību un uzlabotu pārrobežu sadarbību saskaņā ar attiecīgajiem UNCLOS noteikumiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz dalībvalstu jūras ūdeņiem, neskarot pārējos Savienības tiesību aktus. Tā neattiecas uz piekrastes ūdeņiem vai to daļām, ko aptver dalībvalsts pilsētu un lauku plānošana, ar noteikumu, ka tas tiek darīts zināms to jūras telpiskajos plānojumos.

2. Šo direktīvu nepiemēro darbībām, kas veiktas tikai aizsardzības vai valsts drošības dēļ.

3. Šī direktīva neskar dalībvalstu kompetenci izstrādāt un noteikt to jūras telpisko plānojumu apmēru un pārklājumu jūras ūdeņos. Tā neattiecas uz pilsētu un lauku plānošanu.

4. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu suverēnās tiesības un jurisdikciju pār jūras ūdeņiem, kura izriet no attiecīgajām starptautiskajām tiesībām, jo īpaši UNCLOS. Jo īpaši direktīvas piemērošana neietekmē jūras robežu noteikšanu un norobežošanu, ko veic dalībvalstis saskaņā ar UNCLOS attiecīgajiem noteikumiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "integrētā jūrlietu politika" (IJP) ir Savienības politika, kuras mērķis ir sekmēt koordinētu un saskaņotu lēmumpieņemšanu, lai pēc iespējas palielinātu dalībvalstu – jo īpaši attiecībā uz Savienības piekrastes, salu un tālākajiem reģioniem, kā arī jūrlietu nozarēm – ilgtspējīgu attīstību, ekonomikas izaugsmi un sociālo kohēziju, īstenojot saskaņotas ar jūrlietām saistītās politikas nostādnes un attiecīgu starptautisko sadarbību;
- 2) "jūras telpiskā plānošana" ir process, kurā attiecīgās dalībvalsts iestādes analizē un organizē cilvēka darbības jūras teritorijās, lai sasniegtu ekoloģiskos, ekonomiskos un sociālos mērķus;
- 3) "jūras reģions" ir jūras reģions, kas minēts Direktīvas 2008/56/EK 4. pantā;
- 4) "jūras ūdeņi" ir ūdeņi, jūras dibens un dzīles, kā definēts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un piekrastes ūdeņi, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 7. punktā, un to jūras dibens un dzīles.

II NODAĻA

JŪRAS TELPISKĀ PLĀNOŠANA

4. pants

Jūras telpiskās plānošanas izstrāde un īstenošana

1. Katra dalībvalsts izveido un īsteno jūras telpisko plānošanu.
2. To darot, dalībvalstis ņem vērā sauszemes un jūras mijiedarbību.

3. Tādējādi tapušo plānojumu vai plānojumus izstrādā un sagatavo saskaņā ar institucionālajiem un pārvaldības līmeņiem, ko noteikušas dalībvalstis. Šī direktīva neskar dalībvalstu kompetenci izstrādāt un noteikt šā plānojuma vai šo plānojumu formu un saturu.

4. Jūras telpiskā plānošana tiecas dot ieguldījumu 5. pantā uzskaitītajiem mērķiem un izpilda 6. un 8. pantā minētās prasības.

5. Izveidojot jūras telpisko plānošanu, dalībvalstis pievērš pienācīgu uzmanību jūras reģionu īpatnībām, attiecīgajām pastāvošajām un turpmākajām darbībām un izmantošanas veidiem un to ietekmei uz vidi un dabas resursiem, kā arī ņem vērā sauszemes un jūras mijiedarbību.

6. Dalībvalstis var ietvert vai izmantot par pamatu pastāvošās valsts politiskās nostādnes, regulējumu vai mehānismus, kas ir izveidoti vai tiek veidoti pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā, ja tie ir atbilstīgi šīs direktīvas prasībām.

5. pants

Jūras telpiskās plānošanas mērķi

1. Izveidojot un īstenojot jūras telpisko plānošanu, dalībvalstis apsver ekonomiskos, sociālos un vides aspektus, lai atbilstītu jūrlietu nozaru ilgtspējīgu attīstību un izaugsmi, piemērojot ekosistēmas pieeju un veicinātu attiecīgo darbību un izmantošanas veidu līdzāspastāvēšanu.

2. Ar jūras telpiskajiem plānojumiem dalībvalstis tiecas dot ieguldījumu jūras enerģētikas nozaru, jūras transporta, zvejniecības un akvakultūras nozaru ilgtspējīgai attīstībai, kā arī vides saglabāšanai, aizsardzībai un uzlabošanai, tostarp noturībai pret klimata pārmaiņu ietekmi. Dalībvalstis turklāt var īstenot citus mērķus, piemēram, ilgtspējīga tūrisma veicināšanu un izejvielu ilgtspējīgu ieguvu.

3. Šī direktīva neskar dalībvalstu kompetenci noteikt to, kā šie dažādie mērķi tiek atspoguļoti un noteikti to jūras telpiskajā plānojumā vai plānojumos.

6. pants

Prasību minimums jūras telpiskajai plānošanai

1. Dalībvalstis nosaka procedūras posmus, lai dotu ieguldījumu 5. pantā uzskaitītajiem mērķiem, ņemot vērā attiecīgās darbības un izmantošanas veidus jūras ūdeņos.

2. To darot, dalībvalstis:

a) ņem vērā sauszemes un jūras mijiedarbību;

b) ņem vērā vides, ekonomiskos un sociālos aspektus, kā arī drošības aspektus;

c) tiecas sekmēt saskaņotību starp jūras telpisko plānošanu un tādējādi izveidoto plānojumu vai plānojumiem un citiem procesiem, piemēram, integrēto piekrastes pārvaldību vai līdzvērtīgu oficiālo vai neoficiālo praksi;

d) nodrošina ieinteresēto personu iesaisti saskaņā ar 9. pantu;

e) organizē labāko pieejamo datu izmantošanu saskaņā ar 10. pantu;

f) nodrošina pārrobežu sadarbību starp dalībvalstīm saskaņā ar 11. pantu;

g) sekmē sadarbību ar trešām valstīm saskaņā ar 12. pantu.

3. Jūras telpiskos plānojumus dalībvalstis pārskata atbilstīgi saviem lēmumiem, bet vismaz reizi 10 gados.

7. pants

Sauszemes un jūras mijiedarbība

1. Lai ņemtu vērā sauszemes un jūras mijiedarbību saskaņā ar 4. panta 2. punktu, gadījumā, ja tā kā tāda jau nav iekļauta jūras telpiskās plānošanas procesā, dalībvalstis var izmantot citus oficiālos vai neoficiālos procesus, piemēram, integrēto piekrastes pārvaldību. Iegūtos rezultātus dalībvalstis atspoguļo savos jūras telpiskajos plānojumos.

2. Neskarot 2. panta 3. punktu, dalībvalstis ar jūras telpiskās plānošanas palīdzību tiecas sekmēt saskaņotību starp izveidoto jūras telpisko plānojumu vai plānojumiem un citiem atbilstīgajiem procesiem.

8. pants

Jūras telpisko plānojumu izveide

1. Izveidojot un īstenojot jūras telpisko plānošanu, dalībvalstis sagatavo jūras telpiskos plānojumus, kuros nosaka atbilstīgās esošās un turpmākās darbības un izmantošanas veidus to jūras ūdeņos, un to izplatību telpā un laikā, lai dotu ieguldījumu 5. pantā noteiktajiem mērķiem.

2. To darot, un saskaņā ar 2. panta 3. punktu dalībvalstis ņem vērā darbību un izmantošanas veidu attiecīgo mijiedarbību. Neskarot dalībvalstu kompetenci, iespējamās darbības un izmantošanas veidi, un intereses var būt šādas:

- akvakultūras laukumi,
- zvejas apgabali,
- iekārtas un infrastruktūra naftas, gāzes un citu enerģijas resursu, derīgo izrakteņu un agregātu, izpētei, izmantošanai un ieguvei un enerģijas ražošanai no atjaunojamiem energoresursiem,
- jūras transporta ceļi un satiksmes plūsmas,
- militārās apmācības apgabali,
- dabas un sugu aizsardzības vietas un aizsargājamās teritorijas,
- izejvielu iegūšanas apgabali,
- zinātniskā pētniecība,
- zemūdens kabeļu un cauruļvadu izvietojums,
- tūrisms,
- zemūdens kultūras mantojums.

9. pants

Sabiedrības līdzdalība

1. Dalībvalstis, sniedzot informāciju visām ieinteresētajām pusēm un apspriežoties ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un iestādēm, kā arī ar attiecīgo sabiedrības daļu, nodrošina sabiedrības līdzdalības iespējas jūras telpiskā plānojuma izstrādes sākumposmā, saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem, kas noteikti Savienības tiesību aktos.

2. Dalībvalstis nodrošina arī, ka attiecīgās ieinteresētās personas un iestādes un attiecīgā sabiedrības daļa var iepazīties ar plānojumiem, tiklīdz tie ir pabeigti.

10. pants

Datu izmantošana un apmaiņa

1. Dalībvalstis organizē vislabāko pieejamo datu izmantošanu un lemj par to, kā organizēt informācijas apmaiņu, kas nepieciešama jūras telpisko plānojumu izstrādei.

2. Šā panta 1. punktā minētie dati *inter alia* var ietvert:

a) vides, sociālos un ekonomiskos datus, kas iegūti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kuri attiecas uz 8. pantā minētajām darbībām;

b) jūras ūdeņu fizikālos datus.

3. Īstenojot 1. punktu, dalībvalstis izmanto atbilstīgos instrumentus un rīkus, tostarp jau tos, kas jau ir pieejami saskaņā ar IJP un citās atbilstīgās Savienības politiskajās nostādnēs, kā tās, kas minētas, Direktīvā 2007/2/EK.

11. pants

Sadarbība starp dalībvalstīm

1. Plānošanas un pārvaldības procesā dalībvalstis, kurām ir kopīgi jūras ūdeņi, sadarbojas, lai nodrošinātu, ka jūras telpiskie plānojumi ir saskaņoti un koordinēti attiecīgajā jūras reģionā. Šādā sadarbībā jo īpaši ņem vērā transnacionāla rakstura jautājumus.

2. Šā panta 1. punktā minēto sadarbību īsteno, izmantojot:

a) pastāvošās reģionālās institucionālās sadarbības struktūras, piemēram, reģionālās jūras konvencijas; un/vai

b) dalībvalstu kompetento iestāžu tīklus vai struktūras; un/vai

c) jebkuras citas metodes, kas atbilst 1. punkta prasībām, piemēram, jūras baseinu stratēģiju kontekstā.

12. pants

Sadarbība ar trešām valstīm

Dalībvalstis pēc iespējas cenšas sadarboties ar trešām valstīm attiecībā uz jūras telpisko plānošanu attiecīgajos jūras reģionos un saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un konvencijām, piemēram, izmantojot esošos starptautiskos forumus vai reģionālo institucionālo sadarbību.

III NODAĻA

ĪSTENOŠANA

13. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts norāda iestādi vai iestādes, kas ir kompetentas īstenot šo direktīvu.

2. Katra dalībvalsts iesniedz Komisijai minēto kompetento iestāžu sarakstu, ko papildina ar šīs direktīvas pielikumā minēto informāciju.

3. Katra dalībvalstis informē Komisiju par visām izmaiņām informācijā, kas sniegta, ievērojot 1. punktu, un to veic sešu mēnešu laikā pēc šādu izmaiņu stāšanās spēkā.

14. pants

Uzraudzība un ziņošana

1. Dalībvalstis nosūta jūras telpisko plānojumu, tostarp attiecīgo skaidrojošo materiālu par šīs direktīvas īstenošanu, un visus turpmāko atjauninājumu kopijas Komisijai un jebkurām citām iesaistītajām dalībvalstīm trīs mēnešu laikā no to publicēšanas.
2. Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei ne vēlāk kā vienu gadu pēc jūras telpisko plānojumu izveidošanas un pēc tam reizi četros gados, informējot par progresu šīs direktīvas īstenošanā.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2016. gada 18. septembrim. Dalībvalstis tūlīt par tiem informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Iestādi vai iestādes, kas minētas 13. panta 1. punktā, izraugās līdz 2016. gada 18. septembrim.
3. Direktīvas 4. pantā minētos jūras telpiskos plānojumus izstrādā pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā līdz 2021. gada 31. martam.
4. Pienākumu transponēt un īstenot šo direktīvu neattiecinā uz tām dalībvalstīm, kurām nav jūras robežu.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

17. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 23. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. GOZI

PIELIKUMS

KOMPETENTĀS IESTĀDES

- 1) Kompetentās iestādes vai iestāžu nosaukums un adrese – izvēlētās kompetentās iestādes vai iestāžu oficiālais nosaukums un adrese.
 - 2) Kompetentās iestādes vai iestāžu juridiskais statuss – īss kompetentās iestādes vai iestāžu juridiskā statusa apraksts.
 - 3) Atbildība – kompetentās iestādes vai iestāžu tiesiskās un administratīvās atbildības īss apraksts un šīs iestādes vai šo iestāžu loma saistība ar attiecīgajiem jūras ūdeņiem.
 - 4) Dalība – ja kompetentā iestāde vai iestādes darbojas kā citu kompetento iestāžu koordinējošā struktūra, jāiesniedz šo iestāžu saraksts un koordinācijas nodrošināšanai izveidoto institucionālo attiecību kopsavilkums.
 - 5) Reģionālā koordinācija – jāiesniedz kopsavilkums par mehānismiem, kas izveidoti koordinācijas nodrošināšanai to dalībvalstu starpā, kuru ūdeņi, uz ko attiecas šī direktīva, ietilpst vienā jūras reģionā vai apakšreģionā.
-